

টকা-সইয়া জোৰ-অৰ্কা টকাৰে টহুছে মেতিয়া
সেইসোৰ জমাৰো আৰু এই আনগণতো গিয়া হ'লো
বৰদেউৰে ক'তক-ক'তক কি নামে ? পিছত টকাৰ
গাতি কলে - 'দুখি' - কি-নিয়া-বেধা । মোক নামে-নে
এই অক্ষতি নামে ? হেমন্তৰ বৰদেউনি ক'লা এইখিনি
ক'লাৰে 'কীৰনৰ আদৰ্শ' কি আৰু 'বন' মে, কীৰনও
শুধু কামিতকৈ উৰ্দ্ধত নহয় ; জনেচোও জনস্তম্বিক চিন্তে-
স্বা-আমৰদোৰা হ'ল ।

অবশ্যেও প্ৰকৃতা আৰু অক্ষতিৰ বাবেই ভোগ
বৰদেউৰাৰ সন্দেহ চৰিত্ৰৰো বিগলন পৰিছে-ইহ পাৰিছে ।
সন্দেহৰ নামক হেমন্তৰ কীৰনও জাৰ অতিশীলতা আছে
আৰু এই অতিশীলতাও লগত-বৰি-ইহ-আছে-চৰিত্ৰিক
দুৰ্ভা, উচ্চবৰ্ণনা ; সত্য আৰু উচ্চত-আদৰ্শ-সূচ
পৰীৰ-কীৰনৰো । সেইবাবে বৰদেউক-সত্য-
অক্ষত অতিমান-বৰি-ইহ-সত্য-সত্য-সত্য-সত্য-
সত্য, সত্য-নিষ্ঠা-আৰু-বিবেক-স্বাৰ্থক-ইহ-বিসৰ্জন
নিছিল । বৰদেউ-সত্য, নিষ্ঠা ; দুৰ্ভা-আৰু-আদৰ্শ-
অনবৰ্ণ-তথা-অনশীলনেৰে-হেমন্ত-চৰিত্ৰ-বিগলন-কীল
ই-উছিল । সেইবাবে-সত্য, আদৰ্শ-কামিনী-আৰু
বুদ্দি-চৰিত্ৰৰো-অনস্তম্বিক-বিস্লেখন-আমৰদোৰা-ইহে

ভোগ বৰদেউৰাৰ সন্দেহ-বৰ্ণনাৰ সন্দেহ নাই ;
কিন্তু-ভোগ-স্মরণীলতা-আছে । সেইবাবে-অন-
আৰু-বৰ্ণনা-চিন্তি-আছে-কিন্তু-সত্য-অক্ষ
বিনষ্ট-ইহ-সত্য । আনহাতে-অতিশীলতা-
উচ্চতা-আৰু-চৰিত্ৰ-সন্দেহ-সত্য-ইহ-
বৰদেউৰাৰ-সন্দেহ-সন্দেহ-বৰি-উছিল ॥